

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо реформування служби зайнятості, соціального страхування на випадок безробіття, сприяння продуктивній зайнятості населення, у тому числі молоді, та впровадження нових активних програм на ринку праці"

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта
Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" № 1533-III від 02.03.2000	
<p>Стаття 6. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття та соціальні послуги</p> <p>1. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття (далі - забезпечення) та соціальні послуги мають застраховані особи.</p> <p>2. Право на забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону має також молодь, яка закінчила або припинила навчання у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і яка потребує сприяння у працевлаштуванні на перше робоче місце у разі реєстрації в установленому порядку відповідних осіб як безробітних.</p> <p>відсутня</p> <p>Члени особистого селянського господарства, якщо вони не є найманими працівниками, громадяни України, які працюють за межами України та не застраховані в системі соціального страхування на випадок безробіття країни, в якій вони перебувають, мають право на забезпечення за цим Законом за умови сплати страхових внесків, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.</p>	<p>Стаття 6. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття та соціальні послуги</p> <p>1. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття (далі - забезпечення) та соціальні послуги мають застраховані особи.</p> <p>2. Право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону мають також:</p> <p>молодь, яка закінчила або припинила навчання у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і яка потребує сприяння у працевлаштуванні на перше робоче місце у разі реєстрації в установленому порядку відповідних осіб як безробітних;</p> <p>законні представники дітей з інвалідністю з числа одиноких матерів (батьків) та законні представники дітей з інвалідністю підгрупи А, які відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" мають право на призначення надбавки на догляд за дітьми.</p> <p>Члени особистого селянського господарства, якщо вони не є найманими працівниками, громадяни України, які працюють за межами України та не застраховані в системі соціального страхування на випадок безробіття країни, в якій вони перебувають, мають право на забезпечення за цим Законом за умови сплати страхових внесків, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.</p>

<p>5. Працюючі пенсіонери у разі звернення до державної служби зайнятості за сприянням у працевлаштуванні мають право на соціальні послуги щодо пошуку підходящої роботи, перенавчання та підвищення кваліфікації, а також на інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням профілактичні заходи відповідно до статті 7¹ цього Закону.</p>	<p>5. Працюючі пенсіонери у разі звернення до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за сприянням у працевлаштуванні мають право на соціальні послуги щодо пошуку підходящої роботи, а також на інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням, профілактичні заходи відповідно до статті 7¹ цього Закону.</p>
<p>Стаття 7. Види забезпечення та соціальні послуги</p> <p>1. Видами забезпечення за цим Законом є: допомога по безробіттю, у тому числі одноразова її виплата для організації безробітним підприємницької діяльності; допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні. Відсутня</p> <p>2. Видами соціальних послуг за цим Законом та Законом України "Про зайнятість населення" є: професійна підготовка або перепідготовка, підвищення кваліфікації у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, у тому числі в закладах освіти державної служби зайнятості, на підприємствах, в установах, організаціях; профорієнтація; відсутня пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні, у тому числі шляхом організації громадських робіт для безробітних у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України; відсутня надання роботодавцям, які працевлаштовують громадян, зазначених у частині першій статті 14 Закону України "Про зайнятість населення", компенсацій відповідно до статті 26 Закону України "Про зайнятість населення"; відсутня надання роботодавцям - суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних, компенсації відповідно до статті 27 Закону України "Про зайнятість населення"; відсутня</p>	<p>Стаття 7. Види забезпечення та соціальні послуги</p> <p>1. Видами забезпечення за цим Законом є: допомога по безробіттю; допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні. Порядок надання зазначених допомог визначається Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Видами соціальних послуг за цим Законом та Законом України "Про зайнятість населення" є: професійна підготовка або перепідготовка, підвищення кваліфікації у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, на підприємствах, в установах, організаціях; профорієнтація; індивідуальне планування працевлаштування; пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні, інші пов'язані з цим послуги, у тому числі шляхом організації громадських робіт для безробітних у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України; послуги для роботодавців; надання роботодавцям, які працевлаштовують громадян, зокрема таким, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, компенсацій відповідно до статті 26 Закону України "Про зайнятість населення"; сприяння зайнятості зареєстрованих безробітних відповідно до статті 26¹ Закону України "Про зайнятість населення"; надання роботодавцям - суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних, компенсації відповідно до статті 27 Закону України "Про зайнятість населення";</p>

надання ваучера для підтримання конкурентоспроможності деяких категорій громадян шляхом перепідготовки, спеціалізації, підвищення кваліфікації за професіями та спеціальностями ~~для пріоритетних видів економічної діяльності~~ відповідно до статті 30 Закону України "Про зайнятість населення".

здійснення заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб відповідно до статті 24¹ Закону України "Про зайнятість населення";
відсутня

інформаційні та **консультаційні** послуги, пов'язані з працевлаштуванням. У разі необхідності для проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації особа: направляється до закладів охорони здоров'я для проходження попереднього медичного та наркологічного огляду відповідно до законодавства; забезпечується місцем проживання на період проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації та їй компенсуються витрати на проїзд до місця проходження навчання та у зворотному напрямку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за погодженням з правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

надання фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;
надання ваучера для підтримання конкурентоспроможності деяких категорій громадян шляхом: перепідготовки за **робітничою професією; підготовки за спеціальністю для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра або магістра, здобутих за іншою спеціальністю; підготовки на наступному рівні освіти (крім третього (освітньо-наукового / освітньо-творчого) рівня вищої освіти); спеціалізації та підвищенні кваліфікації за професіями і спеціальностями** відповідно до статті 30 Закону України "Про зайнятість населення"; здійснення заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб відповідно до статті 24¹ Закону України "Про зайнятість населення"; **надання допомоги по частковому безробіттю відповідно до статті 47 Закону України "Про зайнятість населення";**
інформаційні та **консультативні** послуги, пов'язані з працевлаштуванням. У разі необхідності для проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації особа: направляється до закладів охорони здоров'я для проходження попереднього **медичного, наркологічного та психіатричного оглядів** відповідно до законодавства; забезпечується місцем проживання на період проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації та їй компенсуються витрати на проїзд до місця проходження навчання та у зворотному напрямку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за погодженням з правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Стаття 10. Управління Фондом

...

3. Не може представляти сторону особа, яка не є громадянином України або має судимість за вчинення умисного кримінального правопорушення, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку, а також особа, яка звільнена з останнього місця роботи з підстав, передбачених пунктами 3, 4, 7, 8 статті 40, статтями 41 і 45 Кодексу законів про працю України, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами.

...

Стаття 10. Управління Фондом

...

3. Не може представляти сторону особа, яка не є громадянином України або має судимість за вчинення умисного кримінального правопорушення, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку, а також особа, яка звільнена з останнього місця роботи (**служби**) з підстав, передбачених **пунктами 7 – 7³ частини першої статті 36**, пунктами 3, 4, 7, 8 статті 40, статтями 41 (**крім пункту 5 частини першої**) і 45 Кодексу законів про працю України, **пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України "Про державну службу"**, пунктами 6, 10 частини першої статті 77 Закону України "Про Національну поліцію", пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України "Про прокуратуру", пунктами 3 – 3² частини першої статті 79 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами.

...

Стаття 16. Джерела коштів Фонду та їх використання
Відсутня

1. Джерелами формування коштів Фонду є:

- 1) страхові внески страхувальників;
- 2) суми фінансових санкцій, застосованих відповідно до цього Закону та Закону України "Про зайнятість населення", інших законів до підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, а також суми адміністративних штрафів, накладених відповідно до закону на посадових осіб та громадян за такі порушення;
- 3) кошти державного бюджету, що спрямовуються до Фонду у випадках, установлених законом;
- 4) доходи від розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду;
- 5) благодійні внески підприємств, установ, організацій; 6) інші надходження відповідно до законодавства України.

2. Кошти бюджету Фонду використовуються на:

- 1) виплату забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону, фінансування заходів, передбачених статтею 7⁻¹ цього Закону;
- 2) здійснення заходів відповідно до Закону України "Про зайнятість населення";
- 3) відшкодування Пенсійному фонду України витрат, пов'язаних із достроковим виходом на пенсію осіб, зазначених у частині другій статті 20 цього Закону;
- 4) фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності

Стаття 16. **Бюджет Фонду**, джерела коштів Фонду та їх використання

1. Бюджет Фонду – план формування фінансових ресурсів за рахунок акумулювання частки єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та інших надходжень, одержання яких не суперечить законодавству, та їх використання для забезпечення виконання завдань і функцій, передбачених цим Законом та Законом України "Про зайнятість населення".

Порядок складання та виконання бюджету Фонду встановлюється правлінням Фонду.

2. Джерелами формування коштів Фонду є:

- 1) страхові внески страхувальників;
- 2) суми фінансових санкцій, застосованих відповідно до цього Закону та Закону України "Про зайнятість населення", інших законів до підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, а також суми адміністративних штрафів, накладених відповідно до закону на посадових осіб та громадян за такі порушення;
- 3) кошти державного бюджету, що спрямовуються до Фонду у випадках, установлених законом;
- 4) доходи від розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду;
- 5) благодійні внески підприємств, установ, організацій; 6) інші надходження відповідно до законодавства України.

3. Кошти бюджету Фонду використовуються на:

- 1) виплату **матеріального** забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону, фінансування заходів, передбачених статтею 7¹ цього Закону;
- 2) здійснення заходів відповідно до Закону України "Про зайнятість населення";
- 3) відшкодування Пенсійному фонду України витрат, пов'язаних із достроковим виходом на пенсію осіб, зазначених у частині другій статті 20 цього Закону;
- 4) фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції; 5) формування резерву коштів Фонду.

3. Видатки бюджету Фонду щодо забезпечення виплати допомоги по безробіттю є захищеними. Фінансування цих видатків проводиться у першочерговому порядку.

4. До коштів страхування на випадок безробіття застосовується казначейське обслуговування в порядку, передбаченому для обслуговування Державного бюджету України.

5. З метою забезпечення фінансової стабільності Фонду формується резерв коштів.

Порядок формування та використання резерву коштів Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Відсутня

Відсутня

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції; 5) формування резерву коштів Фонду.

4. Видатки бюджету Фонду щодо забезпечення виплати допомоги по безробіттю є захищеними. Фінансування цих видатків проводиться у першочерговому порядку.

5. До коштів страхування на випадок безробіття застосовується казначейське обслуговування в порядку, передбаченому для обслуговування Державного бюджету України.

6. З метою забезпечення фінансової стабільності Фонду формується резерв коштів.

Порядок формування та використання резерву коштів Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

7. **Компенсації, допомоги, інші виплати (далі – державна допомога) суб'єктам господарювання, передбачені статтею 7¹ цього Закону, Законом України "Про зайнятість населення", надаються з урахуванням положень Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".**

Сума державної допомоги за цими та будь-якими іншими напрямками державної підтримки та/або допомоги (незалежно від її видів та джерел), сукупно не може перевищувати суму незначної державної допомоги, визначеної Законом України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

8. Державна допомога суб'єкту господарювання відповідно до цього Закону не надається у разі, коли щодо такого суб'єкта виконується одна із зазначених умов:

1) наявна заборгованість:

із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;

із виплати заробітної плати;

	<p>перед державним (місцевим) бюджетом понад 6 місяців;</p> <p>2) суб'єкт господарювання визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство, або перебуває на стадії ліквідації;</p> <p>суб'єкт господарювання визнає свою неспроможність своєчасно виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.</p>
<p>Стаття 21. Обчислення страхового стажу</p> <p>...</p> <p>5. Строк проходження служби військовослужбовцями (крім військовослужбовців строкової служби) до запровадження страхування на випадок безробіття для цієї категорії осіб прирівнюється до страхового стажу у разі звільнення зі служби за станом здоров'я, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів без права на пенсію за умови реєстрації в установленому порядку в державній службі зайнятості протягом місяця - з дня взяття на військовий облік у територіальному центрі комплектування та соціальної підтримки, для інших осіб - з дня звільнення.</p>	<p>Стаття 21. Обчислення страхового стажу</p> <p>...</p> <p>5. Строк проходження служби військовослужбовцями (крім військовослужбовців строкової служби) до запровадження страхування на випадок безробіття для цієї категорії осіб прирівнюється до страхового стажу у разі звільнення зі служби за станом здоров'я, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів без права на пенсію за умови реєстрації в установленому порядку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, протягом місяця - з дня взяття на військовий облік у територіальному центрі комплектування та соціальної підтримки, для інших осіб - з дня звільнення.</p>

Стаття 22. Умови та тривалість виплати допомоги по безробіттю

1. Право на допомогу по безробіттю залежно від страхового стажу мають застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, страховий стаж яких протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, становить не менше ніж шість місяців за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Право на допомогу по безробіттю зберігається у разі настання перерви страхового стажу з поважних причин, якщо особа протягом місяця після закінчення цієї перерви зареєструвалась в установленому порядку в **державній службі зайнятості** як безробітна. Поважними причинами є:

...

2. Застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, які **протягом 12 місяців**, що передували реєстрації особи як безробітної, за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування мають страховий стаж менше **шести місяців** або звільнені з останнього місця роботи з підстав, передбачених пунктами 3, 4, 7 і 8 статті 40, статтями 41 і 45 Кодексу законів про працю України, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, особи, зазначені у частині другій статті 6 цього Закону, особи, зазначені в абзаці третьому частини четвертої статті 7 Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб", мають право на допомогу по безробіттю у мінімальному розмірі.

3. Допомога по безробіттю **виплачується** з 8 дня після реєстрації застрахованої особи в установленому порядку в **державній службі зайнятості**.

4. Загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 360 календарних днів протягом двох років, а для осіб, зазначених у частині другій статті 6 цього Закону та абзаці третьому частини четвертої статті 7 Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб", - 180 календарних днів.

Для осіб передпенсійного віку (за 2 роки до настання права на пенсію) тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 720 календарних днів.

Стаття 22. Умови та тривалість виплати допомоги по безробіттю

1. Право на допомогу по безробіттю залежно від страхового стажу мають застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, страховий стаж яких протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, становить не менше ніж шість місяців за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Право на допомогу по безробіттю зберігається у разі настання перерви страхового стажу з поважних причин, якщо особа протягом місяця після закінчення цієї перерви зареєструвалась в установленому порядку в **територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції**, як безробітна. Поважними причинами є:

...

2. **Застрахованим особам, зазначеним у частині першій цієї статті та в абзаці першому частини третьої статті 23 цього Закону, тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 360 календарних днів протягом двох років.**

3. **Для осіб, зазначених в абзаці другому частини другої статті 6 цього Закону та в абзаці третьому частини четвертої статті 7 Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб" тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 180 календарних днів.**

4. Для осіб передпенсійного віку (за два роки до досягнення відповідного віку та за наявності необхідного для призначення пенсії за віком страхового стажу, визначених частинами першою — четвертою статті 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування") тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 720 календарних днів.

Вік набуття права на пенсію визначається Пенсійним фондом України на дату реєстрації особи в територіальному органі центрального органу

виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, залежно від наявного страхового стажу, обчисленого на підставі відомостей реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а за період до запровадження реєстру — на підставі трудової книжки або інших документів, які підтверджують стаж.

Підтвердження наявного страхового стажу та віку виходу на пенсію для осіб передпенсійного віку (за два роки до досягнення відповідного віку та за наявності необхідного для призначення пенсії за віком страхового стажу, визначених частинами першою — четвертою статті 26 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”) здійснюється Пенсійним фондом України за зверненням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у порядку обміну інформацією, визначеному Пенсійним фондом України та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

У разі коли страховий стаж, визначений за даними обміну інформацією, є недостатнім для призначення допомоги по безробіттю відповідно до частини четвертої цієї статті, зареєстрований безробітний може звернутися до територіального органу Пенсійного фонду України для підтвердження наявності страхового стажу.

5. У разі чергового визнання в установленому порядку застрахованої особи безробітною у межах двох років, протягом яких виплачується допомога по безробіттю, тривалість її виплати враховується сумарно.

6. У разі зміни застрахованою особою місця проживання виплата допомоги по безробіттю продовжується після реєстрації її в установленому порядку як безробітного за новим місцем проживання.

~~7. Допомога по безробіттю може виплачуватися одноразово для організації підприємницької діяльності безробітними, які не можуть бути працевлаштовані у зв'язку з відсутністю на ринку праці підходящої роботи, крім осіб, зазначених у частині другій статті 6 цього Закону. Ця допомога виплачується особам, яким виповнилося 18 років, за їх бажанням.~~

10. Допомога по безробіттю виплачується не рідше ніж два рази на місяць, а за згодою безробітного - один раз на місяць у порядку, встановленому відповідно до частини сьомої статті 23 цього Закону.

~~11. Одноразова виплата допомоги по безробіттю для організації безробітним підприємницької діяльності здійснюється протягом 14 днів після дня здійснення державної реєстрації юридичної особи, фізичної особи підприємця.~~

5. Допомога по безробіттю **призначається з восьмого дня після реєстрації застрахованої особи в установленому порядку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.**

Загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю протягом двох років, в період яких виплачується допомога по безробіттю, не може перевищувати тривалості, визначеної в частинах другій – четвертій цієї статті.

У разі чергового визнання в установленому порядку застрахованої особи безробітною у межах двох років, протягом яких виплачується допомога по безробіттю, тривалість її виплати враховується сумарно.

6. У разі зміни застрахованою особою місця проживання виплата допомоги по безробіттю продовжується після реєстрації її в установленому порядку як безробітного за новим місцем проживання.

10. Допомога по безробіттю виплачується не рідше ніж два рази на місяць, а за згодою безробітного - один раз на місяць у порядку, встановленому відповідно до частини сьомої статті 23 цього Закону.

Стаття 23. Розмір допомоги по безробіттю

1. Застрахованим особам, зазначеним у частині першій статті 22 цього Закону, розмір допомоги по безробіттю визначається у відсотках до їх середньої заробітної плати (доходу), визначеної відповідно до порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого Кабінетом Міністрів України, залежно від страхового стажу, але не менше ніж мінімальний розмір допомоги по безробіттю, встановлений правлінням Фонду для цієї категорії осіб:

до 2 років – 50 відсотків;

від 2 до 6 років – 55 відсотків;

від 6 до 10 років – 60 відсотків;

понад 10 років – 70 відсотків.

Допомога по безробіттю виплачується залежно від тривалості безробіття у відсотках до визначеного розміру:

перші 90 календарних днів – 100 відсотків;

протягом наступних 90 календарних днів – 80 відсотків;

у подальшому – 70 відсотків.

Відсутня

2. Внутрішньо переміщеним особам після надходження документів та відомостей про страховий стаж, заробітну плату (дохід) рішення про призначення допомоги по безробіттю переглядається відповідно до законодавства.

3. Допомога по безробіттю особам, зазначеним у частині другій статті 22 цього Закону, виплачується у мінімальному розмірі, який встановлюється правлінням Фонду.

Стаття 23. Розмір допомоги по безробіттю

1. Застрахованим особам, зазначеним у частині першій статті 22 цього Закону, розмір допомоги по безробіттю визначається у відсотках до їх середньої заробітної плати (доходу), визначеної відповідно до порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого Кабінетом Міністрів України, залежно від страхового стажу, але не менше ніж мінімальний розмір допомоги по безробіттю, встановлений правлінням Фонду для цієї категорії осіб:

до 2 років – 50 відсотків;

від 2 до 6 років – 55 відсотків;

від 6 до 10 років – 60 відсотків;

від 10 до 24 років – 70 відсотків;

від 24 до 30 років – 75 відсотків;

понад 30 років – 80 відсотків.

Допомога по безробіттю виплачується залежно від тривалості безробіття у відсотках до визначеного розміру:

перші 90 календарних днів – 100 відсотків;

протягом наступних 90 календарних днів – 80 відсотків;

у подальшому – 70 відсотків.

Для особи, страховий стаж якої становить не менше 15 років і яка протягом 15 років, що передували місяцю надання статусу зареєстрованого безробітного, не отримувала допомогу по безробіттю, під час визначення розміру допомоги по безробіттю, відсотки до середньої заробітної плати (доходу), встановлені цією частиною, збільшуються на 10 відсоткових пунктів.

2. Внутрішньо переміщеним особам після надходження документів та відомостей про страховий стаж, заробітну плату (дохід) рішення про призначення допомоги по безробіттю переглядається відповідно до законодавства.

3. Застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, які протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, за даними Державного реєстру

4. Допомога по безробіттю особам, які звільнилися з останнього місця роботи за власним бажанням без поважних причин, призначається відповідно до частин першої та другої цієї статті, і їй виплата починається з 91-го календарного дня.

Відсутня

загальнообов'язкового державного соціального страхування мають страховий стаж менше шести місяців або звільнені з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7 – 7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7 і 8 статті 40, статтями 41 (крім пункту 5 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України "Про державну службу", пунктами 6, 10 частини першої статті 77 Закону України "Про Національну поліцію", пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України "Про прокуратуру", пунктами 3 – 3² частини першої статті 79 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, мають право на виплату допомоги по безробіттю у мінімальному розмірі, який встановлюється правлінням Фонду.

Особи, зазначені в частині третій статті 22 цього Закону, мають право на виплату допомоги по безробіттю у мінімальному розмірі, який встановлюється правлінням Фонду.

4. Допомога по безробіттю особам, які звільнилися з останнього місця роботи (служби) за власним бажанням без поважних причин, призначається відповідно до частин першої та третьої цієї статті, і їй виплата починається з 31-го календарного дня.

Допомога по безробіттю особам, яких було звільнено з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7 – 7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7 і 8 статті 40, статтями 41 (крім пункту 5 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України "Про державну службу", пунктами 6, 10 частини першої статті 77 Закону України "Про Національну поліцію", пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України "Про прокуратуру", пунктами 3 – 3² частини першої статті 79 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також з аналогічних підстав,

<p>Відсутня</p> <p>5. У середньомісячну заробітну плату (дохід) для обчислення допомоги по безробіттю включаються всі види виплат, на які нараховувалися страхові внески, які підтверджуються даними Єдиного державного реєстру застрахованих осіб Пенсійного фонду України. Допомога по безробіттю не може перевищувати чотирикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого законом.</p> <p>6. Одноразова виплата допомоги по безробіттю для організації безробітним підприємницької діяльності здійснюється у розмірі допомоги по безробіттю, нарахованої відповідно до цієї статті, у розрахунку на рік.</p> <p>7. Порядок надання допомоги по безробіттю, у тому числі одноразової її виплати для організації безробітним підприємницької діяльності, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за погодженням з правлінням Фонду.</p>	<p>визначених іншими законами, призначається відповідно до частин першої та третьої цієї статті, і її виплата починається з 61-го календарного дня.</p> <p>Якщо після звільнення з попереднього місця роботи (служби) з причин, зазначених в абзаці другому цієї частини, застрахована особа перебувала у трудових відносинах (займалася іншими видами зайнятості) менше ніж 60 календарних днів, призначення допомоги по безробіттю такій особі здійснюється без урахування підстави звільнення з останнього місця роботи (служби) (припинення інших видів зайнятості).</p> <p>5. У середньомісячну заробітну плату (дохід) для обчислення допомоги по безробіттю включаються всі види виплат, на які нараховувалися страхові внески, які підтверджуються даними Єдиного державного реєстру застрахованих осіб Пенсійного фонду України. Допомога по безробіттю не може перевищувати чотирикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого законом.</p> <p>7. Порядок надання допомоги по безробіттю визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 29. Допомога на поховання</p> <p>1. Допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні, виплачується особам, які здійснювали</p>	<p>Стаття 29. Допомога на поховання</p> <p>1. Допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні, виплачується особам, які здійснювали</p>

<p>поховання, у розмірі прожиткового мінімуму.</p> <p>2. У разі смерті безробітного, що є особою з інвалідністю, або особи, яка перебувала на його утриманні, за вибором осіб, які здійснювали поховання, виплачується допомога на поховання за цим Законом або допомога на поховання чи відшкодування витрат на поховання за іншими законодавчими актами.</p>	<p>поховання, у розмірі двох прожиткових мінімумів.</p> <p>2. У разі смерті безробітного, що є особою з інвалідністю, або особи, яка перебувала на його утриманні, за вибором осіб, які здійснювали поховання, виплачується допомога на поховання за цим Законом або допомога на поховання чи відшкодування витрат на поховання за іншими законодавчими актами.</p>
<p>Стаття 31. Припинення, відкладення виплат матеріального забезпечення на випадок безробіття та скорочення їх тривалості</p> <p>1. Виплата допомоги по безробіттю припиняється у разі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) працевлаштування безробітного; 2) поновлення безробітного на роботі за рішенням суду; 3) вступу до закладу освіти на навчання з відривом від виробництва; 4) відрахування із закладу освіти; 5) призову на строкову військову або альтернативну (невійськову) службу; 6) набрання законної сили вироком суду про позбавлення волі безробітного або направлення його за рішенням суду на примусове лікування; 7) призначення чи отримання права на призначення пенсії за віком, у тому числі на пільгових умовах, пенсії за вислугу років або досягнення особою встановленого законом пенсійного віку; 8) призначення виплати на підставі документів, що містять неправдиві відомості; 9) подання письмової заяви про бажання здійснювати догляд за дитиною до досягнення нею трирічного віку; 10) подання письмової заяви про відмову від послуг державної служби зайнятості; 11) зміни місця проживання; 	<p>Стаття 31. Припинення, відкладення, призупинення виплат матеріального забезпечення на випадок безробіття та скорочення їх тривалості</p> <p>1. Виплата допомоги по безробіттю припиняється у разі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) закінчення строку її виплати; 2) припинення реєстрації безробітного відповідно до статті 45 Закону України "Про зайнятість населення".

12) закінчення строку їх виплати;
 13) зняття з обліку за невідвідування без поважних причин державної служби зайнятості протягом 30 робочих днів з дати прийняття рішення про виплату допомоги по безробіттю (крім періоду дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб);
 14) відмови безробітного від двох пропозицій підходящої роботи або від двох пропозицій проходження професійної підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації за направленням державної служби зайнятості, у тому числі осіб, які вперше шукають роботу та не мають професії (спеціальності);
 15) відмови від роботи за спеціальністю, професією, набутою після професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням державної служби зайнятості; 16) смерті безробітного.

3. Виплата допомоги по безробіттю припиняється на період призначення безробітній жінці допомоги по вагітності та пологах, допомоги по догляду безробітним за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

4. Виплата ~~допомоги по безробіттю та матеріальної допомоги у період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації~~ відкладається на строк, що дорівнює періоду, протягом якого застрахованій особі відповідно до законів надається вихідна допомога або інші виплати при звільненні з підприємств, установ і організацій або закінченні строку повноважень за виборною посадою, що забезпечують часткову або тимчасову компенсацію втраченого заробітку.

Відсутня

2. Виплата допомоги по безробіттю **призупиняється** на період призначення безробітній жінці допомоги **у зв'язку з вагітністю та пологами.**

3. Виплата **допомоги по безробіттю** відкладається на строк, що дорівнює періоду, протягом якого застрахованій особі відповідно до законів надається вихідна допомога, або інші виплати при звільненні з підприємств, установ і організацій або закінченні строку повноважень за виборною посадою, що забезпечують часткову або тимчасову компенсацію втраченого заробітку.

Якщо вихідну допомогу або інші компенсаційні виплати було виплачено одноразово, виплата допомоги по безробіттю відкладається не більше ніж на 30 календарних днів з дня звільнення, а у разі здійснення таких виплат щомісяця – до закінчення періоду їх виплати.

5. Тривалість виплати допомоги по безробіттю, матеріальної допомоги у період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації скорочується на строк до 90 календарних днів у разі:

1) звільнення з останнього місця роботи за власним бажанням без поважних причин або за угодою сторін **(на 90 календарних днів);**
 2) звільнення з останнього місця роботи з підстав, передбачених пунктами 3, 4, 7, 8 статті 40, статтями 41 і 45 Кодексу законів про працю України, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, **(на 90 календарних днів);**

4) приховування відомостей про працевлаштування на тимчасову роботу (у тому числі за межами України) або здійснення іншої діяльності за винагороду в період одержання допомоги по безробіттю;

5) порушення умов і строку реєстрації та перереєстрації як безробітного, а також недотримання рекомендацій щодо сприяння працевлаштуванню;

6) перереєстрації безробітного, який був знятий з обліку за невідвідування державної служби зайнятості більше 30 календарних днів без поважних причин та не сприяв своєму працевлаштуванню;

4. Тривалість виплати допомоги по безробіттю скорочується на строк до 90 календарних днів у разі:

1) звільнення з останнього місця роботи (служби) за власним бажанням без поважних причин або за угодою сторін **(на 30 календарних днів – з дня призначення);**

2) звільнення з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених **пунктами 7 – 7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7 і 8 статті 40, статтями 41 (крім пункту 5 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України "Про державну службу", пунктами 6, 10 частини першої статті 77 Закону України "Про Національну поліцію", пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України "Про прокуратуру", пунктами 3 – 3² частини першої статті 79 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, (на 60 календарних днів – з дня призначення);**

3) приховування відомостей про працевлаштування на тимчасову роботу (у тому числі за межами України) або здійснення іншої діяльності за винагороду в період одержання допомоги по безробіттю **(на 90 календарних днів – з дня виявлення відповідного факту);**

4) порушення умов і строку реєстрації та перереєстрації як безробітного, а також недотримання рекомендацій щодо сприяння працевлаштуванню **(на 15 календарних днів);**

5) перереєстрації безробітного, у разі припинення попередньої реєстрації за невідвідування (непідтвердження без поважних причин наміру щодо продовження перебування у статусі зареєстрованого безробітного) територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, більше 30 календарних днів без поважних причин та несприяння своєму працевлаштуванню **(на 30 календарних днів);**

8) припинення без поважних причин професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням **державної служби зайнятості**.
Відсутня

6) припинення без поважних причин професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням **територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції** (на 30 календарних днів).

5. Виплата допомоги по безробіттю призупиняється на період, необхідний для здійснення перевірки достовірності відомостей, поданих безробітним для призначення виплати, але не більше ніж на 30 календарних днів, у разі надходження від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової та бюджетної політики, повідомлення про встановлення невідповідності поданих безробітним відомостей та документів.

У разі непідтвердження обставин, що стали підставою для призупинення виплати, виплата допомоги по безробіттю поновлюється з дати її призупинення.

Стаття 36. Права, обов'язки та відповідальність застрахованих осіб

...
2. Застраховані особи, зареєстровані в установленому порядку як безробітні, зобов'язані своєчасно подавати відомості про обставини, що впливають на умови виплати їм забезпечення та надання соціальних послуг. У разі виїзду особи, зареєстрованої в установленому порядку як безробітна, за межі України ~~з метою працевлаштування чи здійснення іншої діяльності, спрямованої на отримання прибутку~~, така особа зобов'язана повідомити про це **державну службу зайнятості**.

3. Сума виплаченого забезпечення та вартості наданих соціальних послуг застрахованій особі внаслідок ~~умисного~~ невиконання нею своїх

Стаття 36. Права, обов'язки та відповідальність застрахованих осіб

...
2. Застраховані особи, зареєстровані в установленому порядку як безробітні, зобов'язані своєчасно подавати відомості про обставини, що впливають на умови виплати їм забезпечення та надання соціальних послуг. У разі виїзду особи, зареєстрованої в установленому порядку як безробітна, за межі України така особа зобов'язана повідомити про це **територіальному органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в якому особа зареєстрована, як безробітна**.

3. Сума виплаченого забезпечення та вартості наданих соціальних послуг застрахованій особі внаслідок невиконання нею своїх обов'язків

обов'язків та зловживання ними стягується з цієї особи відповідно до законодавства України з моменту виникнення обставин, що впливають на умови виплати їй забезпечення та надання соціальних послуг.

У разі припинення професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням **державної служби зайнятості** без поважних причин або відмови працювати за одержаною професією (спеціальністю) із застрахованих осіб стягується сума витрат на професійну підготовку, перепідготовку або підвищення кваліфікації.

~~Якщо застрахована особа не здійснювала підприємницьку діяльність протягом шести календарних місяців з дня отримання допомоги по безробіттю одноразово для організації підприємницької діяльності (за винятком обставин, що унеможливають провадження підприємницької діяльності), виплачена сума коштів вважається використаною нею не за призначенням та підлягає поверненню в порядку, установленому центральними органами виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, державної податкової політики за погодженням з правлінням Фонду.~~

Стаття 37. Виплата недоодержаної суми **матеріального забезпечення на випадок безробіття** у разі смерті безробітного

1. Суми **матеріального забезпечення на випадок безробіття**, що належать безробітному відповідно до цього Закону і залишилися недоодержаними у зв'язку з його смертю, виплачуються непрацездатним особам, які перебували на утриманні померлого або мали на день його смерті право на одержання від нього утримання.

...

2. Батькам, дружині (чоловіку), а також членам сім'ї, які проживали разом з безробітним на день його смерті, сума **недоодержаного**

та зловживання ними стягується з цієї особи відповідно до законодавства України з моменту виникнення обставин, що впливають на умови виплати їй забезпечення та надання соціальних послуг.

У разі припинення професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням **територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції**, без поважних причин або відмови працювати за одержаною професією (спеціальністю) із застрахованих осіб стягується сума витрат на професійну підготовку, перепідготовку або підвищення кваліфікації.

Стаття 37. Виплата недоодержаної суми **допомоги по безробіттю** у разі смерті безробітного

1. Суми **допомоги по безробіттю**, що належать безробітному відповідно до цього Закону і залишилися недоодержаними у зв'язку з його смертю, виплачуються непрацездатним особам, які перебували на утриманні померлого або мали на день його смерті право на одержання від нього утримання.

...

2. Батькам, дружині (чоловіку), а також членам сім'ї, які проживали разом з безробітним на день його смерті, сума **недоодержаної допомоги**

<p>матеріального забезпечення на випадок безробіття виплачується і в тому разі, якщо вони не належать до кола непрацездатних осіб, які перебували на утриманні померлого.</p> <p>3. У разі звернення кількох осіб за належною до виплати сумою матеріального забезпечення на випадок безробіття вона ділиться між ними порівну.</p> <p>4. Виплата здійснюється у разі, якщо звернення за належною до виплати сумою матеріального забезпечення на випадок безробіття надійшло не пізніше 6 місяців після смерті безробітного.</p> <p>Відсутня</p>	<p>по безробіттю виплачується і в тому разі, якщо вони не належать до кола непрацездатних осіб, які перебували на утриманні померлого.</p> <p>3. У разі звернення кількох осіб за належною до виплати сумою допомоги по безробіттю вона ділиться між ними порівну.</p> <p>4. Виплата здійснюється у разі, якщо звернення за належною до виплати сумою допомоги по безробіттю надійшло не пізніше 6 місяців після смерті безробітного.</p> <p>5. Порядок виплати недоодержаної суми допомоги по безробіттю встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p>
<p style="text-align: center;">Розділ VIII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2001 року, крім статей 24-26, рішення про введення яких приймається, виходячи з економічних можливостей держави, щорічно Верховною Радою України під час затвердження розміру страхових внесків.</p> <p>...</p>	<p style="text-align: center;">Розділ VIII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2001 року.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Закон України "Про зайнятість населення" № 5067-VI від 05.07.2012</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>4) ваучер – документ встановленого зразка, що дає особі відповідно до цього Закону право на перепідготовку або підготовку за іншою спеціальністю, підготовку на наступному рівні освіти, спеціалізацію, підвищення кваліфікації у закладах освіти чи у роботодавця;</p> <p>...</p> <p>10) молодий працівник — громадянин України віком до 35 років, вивукач закладу професійної (професійно-технічної), фахової</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>4) ваучер – документ встановленого зразка, що дає особі відповідно до цього Закону право на перепідготовку за робітничою професією; підготовку за спеціальністю для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра або магістра, здобутих за іншою спеціальністю; підготовку на наступному рівні освіти (крім третього (освітньонаукового / освітньо-творчого) рівня вищої освіти); спеціалізацію та підвищення кваліфікації у закладах освіти чи у роботодавця;</p> <p>...</p> <p>Виключити</p>

~~передвищої або вищої освіти, який у шестимісячний строк після закінчення навчання працевлаштувався самостійно або за направленням закладу освіти чи територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та продовжує працювати протягом трьох років за кваліфікацією, яку він набув під час навчання, в тому числі незалежно від місця першого працевлаштування;~~

...

18) професійне навчання – набуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок особи відповідно до її здібностей, що забезпечує відповідний рівень професійної кваліфікації для професійної діяльності та конкурентоспроможності на ринку праці;

...

24) часткове безробіття – вимушене тимчасове скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) **виробництва продукції з причин економічного, технологічного і структурного характеру** без припинення трудових відносин.

Відсутня

Відсутня

...

18) професійне навчання – набуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок особи відповідно до її здібностей, що забезпечує відповідний рівень професійної кваліфікації для професійної діяльності та конкурентоспроможності на ринку праці;

...

24) часткове безробіття - вимушене тимчасове скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) **виробництва продукції (робіт, послуг)** без припинення трудових відносин.

25) **профілювання** – система оцінки ступеня мотивації до праці особи, яка шукає роботу, чи безробітного, попиту на їх професію на ринку праці, можливості працевлаштування, ризику тривалого безробіття та визначення обсягу і видів послуг, що надаватимуться з метою їх інтеграції до ринку праці;

26) суб'єкти ринку праці – особи, які шукають роботу, зареєстровані безробітні, працівники, роботодавці, що отримують послуги, передбачені цим Законом та Законом України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття".

Стаття 4. Зайняте населення

1. До зайнятого населення належать особи, які працюють за наймом на

Стаття 4. Зайняте населення

1. До зайнятого населення належать особи, які працюють за наймом на

умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, особи, які забезпечують себе роботою самостійно (у тому числі члени особистих селянських господарств), проходять військову чи альтернативну (невійськову) службу, на законних підставах працюють за кордоном та які мають доходи від такої зайнятості, а також особи, які навчаються за денною або дуальною формою здобуття освіти у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти та поєднують навчання з роботою.

До зайнятого населення також належать:

непрацюючі працездатні особи, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, особою з інвалідністю I групи або за особою похилого віку, яка за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду або досягла 80-річного віку, та отримують допомогу, компенсацію та/або надбавку відповідно до законодавства; батьки - вихователі дитячих будинків сімейного типу, прийомні батьки, якщо вони отримують грошове забезпечення відповідно до законодавства;

особа, яка проживає разом з особою з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, яка за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, та одержує грошову допомогу на догляд за нею відповідно до законодавства.

відсутня

...

умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, особи, які забезпечують себе роботою самостійно (у тому числі члени особистих селянських господарств), проходять військову чи альтернативну (невійськову) службу, на законних підставах працюють за кордоном та які мають доходи від такої зайнятості, а також особи, які навчаються за денною або дуальною формою здобуття освіти у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти та поєднують навчання з роботою.

До зайнятого населення також належать:

непрацюючі працездатні особи, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, особою з інвалідністю I групи або за особою похилого віку, яка за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду або досягла 80-річного віку, та отримують допомогу, компенсацію та/або надбавку відповідно до законодавства; батьки - вихователі дитячих будинків сімейного типу, прийомні батьки,

патронатні вихователі якщо вони отримують грошове забезпечення відповідно до законодавства; особа, яка проживає разом з особою з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, яка за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, та одержує грошову допомогу на догляд за нею відповідно до законодавства;

законні представники дітей з інвалідністю з числа одиноких матерів (батьків) та законні представники дітей з інвалідністю підгрупи А, які відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" мають право на призначення надбавки на догляд за дітьми.

Особи, зазначені в абзаці шостому цієї частини, мають право на отримання статусу зареєстрованого безробітного та одночасно отримання допомоги по безробіттю.

...

<p>Стаття 14. Категорії громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню</p> <p>1. До категорій громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, належать:</p> <p>2) діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, особи, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу;</p> <p>...</p> <p>7) особи, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу;</p> <p>...</p> <p>9) непрацюючі працездатні особи, які отримують державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям.</p> <p>Відсутня</p>	<p>Стаття 14. Категорії громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню</p> <p>1. До категорій громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, належать:</p> <p>2) діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування;</p> <p>...</p> <p>7) особи, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу;</p> <p>...</p> <p>9) непрацюючі працездатні особи, які отримують державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям;</p> <p>10) інші категорії громадян, визначені Кабінетом Міністрів України, з урахуванням ситуації на ринку праці, а також карантину, режиму надзвичайної ситуації, надзвичайного стану в країні.</p>
<p>Стаття 15. Принципи та мета, основні напрями державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>...</p> <p>3. Основними напрямками державної політики у сфері зайнятості населення є:</p> <p>...</p> <p>2) задоволення попиту пріоритетних галузей економіки у висококваліфікованих працівниках;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 15. Принципи та мета, основні напрями державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>...</p> <p>3. Основними напрямками державної політики у сфері зайнятості населення є:</p> <p>...</p> <p>2) задоволення попиту економіки у висококваліфікованих працівниках, формування і розвиток професійних кваліфікацій та професійних стандартів;</p> <p>...</p>

<p>Стаття 16. Реалізація державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>1. Держава забезпечує реалізацію політики у сфері зайнятості населення шляхом:</p> <p>...</p> <p>3) включення до системи регулювання ринку праці заходів щодо запровадження стимулювання вітчизняного виробництва до створення нових робочих місць у пріоритетних галузях економіки та сільській місцевості;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 16. Реалізація державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>1. Держава забезпечує реалізацію політики у сфері зайнятості населення шляхом:</p> <p>...</p> <p>3) включення до системи регулювання ринку праці заходів щодо запровадження стимулювання роботодавців до створення нових робочих місць;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 18. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення</p> <p>1. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення спрямовані на реалізацію основних напрямів державної політики у сфері зайнятості населення в регіонах та є складовими програм їх соціально-економічного розвитку.</p> <p>2. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення розробляються місцевими державними адміністраціями та подаються на затвердження Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 18. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення</p> <p>1. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення спрямовані на реалізацію основних напрямів державної політики у сфері зайнятості населення в регіонах та є складовими програм їх соціально-економічного розвитку.</p> <p>Основним завданням територіальних та місцевих програм зайнятості населення є виявлення перешкод на ринку праці, мобілізація наявних ресурсів для їх подолання та розвитку перспективних напрямків зайнятості.</p> <p>2. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення розробляються місцевими державними адміністраціями за участю профспілок, організацій роботодавців, їх об'єднань, місцевих громадських об'єднань (за їх згодою) та подаються на затвердження Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 20. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>1. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері</p>	<p>Стаття 20. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>1. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері</p>

зайнятості населення здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та інших джерел відповідно до законодавства.

Відсутня

Відсутня

Відсутня

зайнятості населення здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та інших джерел відповідно до законодавства.

2. Для сприяння зайнятості зареєстрована безробітна особа може раз на п'ять років скористатись правом на працевлаштування у роботодавця з компенсацією за неї витрат відповідно до цього Закону (крім професійного навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації) якщо інше не передбачено положеннями цього Закону.

3. Компенсації, допомоги, інші виплати (далі – державна допомога) суб'єктам господарювання, передбачені цим Законом, статтею 7¹ Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" надаються з урахуванням положень Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

Сума державної допомоги за цими та будь-якими іншими напрямками державної підтримки та/або допомоги (незалежно від її видів та джерел), сукупно не може перевищувати суму незначної державної допомоги, визначеної Законом України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

4. Державна допомога суб'єкту господарювання відповідно до цього Закону не надається у разі, коли щодо такого суб'єкта виконується одна із зазначених умов:

1) наявна заборгованість:

із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;

із виплати заробітної плати;

перед державним (місцевим) бюджетом понад 6 місяців;

2) визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно

	<p>нього порушено справу про банкрутство, або перебуває на стадії ліквідації;</p> <p>3) визнає свою неспроможність своєчасно виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансовогосподарської діяльності.</p>
<p>Стаття 22. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів</p> <p>1. Основними завданнями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів є:</p> <p>...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальні органи відповідно до покладених на них завдань:</p> <p>...</p> <p>14) здійснюють обмін інформацією з Пенсійним фондом України для забезпечення виконання вимог цього Закону та Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття";</p> <p>...</p> <p>18) проводять розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та Пенсійним фондом України. Таке розслідування здійснюється шляхом звіряння даних, зазначених у документах страхувальника, з базою даних центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та Пенсійного фонду України, а у разі потреби - шляхом проведення виїзних планових та позапланових перевірок страхувальників;</p>	<p>Стаття 22. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів</p> <p>1. Основними завданнями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів є:</p> <p>...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальні органи відповідно до покладених на них завдань:</p> <p>...</p> <p>14) здійснюють обмін інформацією з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти і науки, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, Пенсійним фондом України для забезпечення виконання вимог цього Закону та Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття";</p> <p>...</p> <p>18) проводять розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, та Пенсійним фондом України. Таке розслідування здійснюється шляхом звіряння відомостей поданих особою при реєстрації та/або даних, зазначених у документах страхувальника, з базою даних центрального органу виконавчої влади,</p>

<p>19) здійснюють контроль за використанням коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, застосовують в установленому законодавством порядку фінансові санкції та накладають адміністративні штрафи;</p> <p>20) надають безоплатно підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, фізичним особам, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством про працю, консультації з питань працевлаштування осіб з інвалідністю;</p> <p>21) забезпечують надання соціальних послуг та виплату матеріального забезпечення відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" та цього Закону.</p> <p>Відсутня</p> <p>Відсутня</p> <p>Відсутня</p>	<p>що забезпечує формування державної фінансової політики, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, реєстром застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також шляхом інформаційного обміну з центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, щодо знаходження за межами кордону осіб під час їх перебування у статусі зареєстрованого безробітного або, які бажають отримати статус зареєстрованого безробітного. У разі потреби розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення здійснюється шляхом проведення виїзних планових та позапланових перевірок страхувальників;</p> <p>19) здійснюють контроль за використанням коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, застосовують в установленому законодавством порядку фінансові санкції та накладають адміністративні штрафи;</p> <p>20) надають безоплатно консультації з питань працевлаштування (у тому числі осіб з інвалідністю) підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, фізичним особам-підприємцям, а також фізичним особам, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством про працю;</p> <p>21) забезпечують надання соціальних послуг та виплату матеріального забезпечення відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" та цього Закону.</p> <p>22) проводять аналіз ефективності реалізації заходів сприяння зайнятості населення на ринку праці;</p> <p>23) проводить моніторинг результатів діяльності територіальних органів, ефективності їх роботи;</p> <p>24) проводять аналіз та моніторинг результатів роботи кар'єрних радників, спеціалізованих кар'єрних радників, консультантів по роботі з роботодавцями.</p>
---	---

Стаття 23. Єдина інформаційно-аналітична система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції

...

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат безоплатно отримує відомості з Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в електронній формі на підставі договорів про обмін інформацією.

Стаття 23. Єдина інформаційно-аналітична система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції

...

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат безоплатно отримує відомості з Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в електронній формі на підставі договорів про обмін інформацією.

Розділ IV

СПРИЯННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ

Стаття 24. **Заходи щодо сприяння зайнятості населення**

1. Заходи щодо сприяння зайнятості населення спрямовуються на:

- 1) забезпечення відповідності рівня професійної кваліфікації працездатних осіб потребам ринку праці;
- 2) створення умов для активного пошуку роботи безробітними;
- 3) підвищення конкурентоспроможності осіб на ринку праці.

2. До заходів щодо сприяння зайнятості населення належать:

- 1) професійна орієнтація та професійне навчання;
 - 2) стимулювання діяльності роботодавців, спрямованої на створення нових робочих місць та працевлаштування безробітних;
 - 3) створення умов для самозайнятості населення та підтримка підприємницької ініціативи;
 - 4) сприяння забезпеченню молоді першим робочим місцем та запровадження стимулів для стажування на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, фізичних осіб, які застосовують найману працю, молоді, яка навчається;
 - 5) сприяння зайнятості осіб з інвалідністю;
- забезпечення участі безробітних у громадських роботах та інших роботах тимчасового характеру;

Розділ IV

СПРИЯННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ

Стаття 24. **Соціальні послуги та заходи сприяння зайнятості населення**

1. Соціальні послуги у сфері зайнятості, що регулюються цим Законом, включають:

- 1) інформаційні послуги;
- 2) консультативні послуги;
- 3) професійну орієнтацію;
- 4) індивідуальне планування працевлаштування;
- 5) послуги з працевлаштування;
- 6) послуги для роботодавців;
- 7) інші послуги, передбачені порядком надання послуг у сфері зайнятості.

Соціальні послуги суб'єктам ринку праці надаються кар'єрними радниками, спеціалізованими кар'єрними радниками, консультантами по роботі з роботодавцями у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

2. До заходів сприяння зайнятості населення належать:

- 1) професійна орієнтація та професійне навчання;

<p>7) створення стимулів для інтеграції на ринок праці непрацюючих працездатних осіб з числа членів малозабезпечених сімей.</p> <p>3. Роботодавцю, який протягом 12 календарних місяців забезпечував створення нових робочих місць, працевлаштовував на них працівників і упродовж цього періоду щомісяця здійснював їм виплату заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожну особу, протягом наступних 12 календарних місяців за умови збереження рівня заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожну таку особу щомісяця за рахунок коштів Державного бюджету України, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, компенсуються фактичні витрати у розмірі 50 відсотків суми нарахованого єдиного внеску за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p> <p>У разі зменшення штатної чисельності працівників та фонду оплати праці роботодавець втрачає право на компенсацію.</p> <p>6) Порядок надання роботодавцю права на зменшення розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та зарахування стажу особам, працевлаштованим відповідно до цієї частини, затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>2) стимулювання створення нових робочих місць, працевлаштування безробітних;</p> <p>3) сприяння самозайнятості, організації підприємницької діяльності;</p> <p>4) сприяння забезпеченню молоді першим робочим місцем, проходженню стажування у роботодавця;</p> <p>5) сприяння зайнятості осіб, які не здатні на рівних умовах конкурувати на ринку праці;</p> <p>6) забезпечення участі безробітних у громадських роботах.</p> <p>3. Індивідуальне планування працевлаштування полягає у визначенні переліку та послідовності надання соціальних послуг у сфері зайнятості, залучення до заходів сприяння зайнятості населення на ринку праці, на які має право зареєстрований безробітний з урахуванням результатів його профілювання, що відображається в індивідуальному плані працевлаштування.</p> <p>Профілювання здійснюється відповідно до методики, затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p> <p>Примірна форма, порядок складання та ведення індивідуального плану працевлаштування зареєстрованого безробітного затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p>
<p>Стаття 24¹. Заходи сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб</p> <p>...</p> <p>2. Заходи сприяння зайнятості запроваджуються для внутрішньо переміщених осіб з числа зареєстрованих безробітних.</p> <p>До заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, які працевлаштовуються за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у</p>	<p>Стаття 24¹. Заходи сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб</p> <p>...</p> <p>2. Заходи сприяння зайнятості запроваджуються для внутрішньо переміщених осіб з числа зареєстрованих безробітних.</p> <p>До заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, які працевлаштовуються за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у</p>
<p>сфері зайнятості населення та трудової міграції, зазначених у частині першій цієї статті, належать:</p> <p>...</p> <p>3) компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на</p>	<p>сфері зайнятості населення та трудової міграції, зазначених у частині першій цієї статті, належать:</p> <p>...</p> <p>3) компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на</p>

дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб. **Сума компенсації встановлюється в межах вартості навчання з перепідготовки та підвищення кваліфікації, але не може перевищувати десятикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на дату здійснення роботодавцем такої оплати.**

3. Фінансування заходів сприяння зайнятості, визначених цією статтею, здійснюється в межах коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних ~~та якій допомагає~~ **но безробіттю призначена відповідно до частини другої статті 22 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття"**) після працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

4. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини другої цієї статті, ~~з ініціативи роботодавця або за згодою сторін~~ до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту **інвалідів** залежно від джерела компенсації.

На роботодавців, які претендують на отримання компенсацій, передбачених цією статтею, поширюються вимоги частини третьої статті 26 цього Закону.

...

дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб. **Розмір компенсації визначається Кабінетом Міністрів України в межах вартості навчання з перепідготовки та підвищення кваліфікації.**

3. Фінансування заходів сприяння зайнятості, визначених цією статтею, здійснюється в межах коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних) після працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

4. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини другої цієї статті, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту **осіб з інвалідністю** залежно від джерела фінансування компенсації.

Стаття 26. Стимулювання працевлаштування громадян, які недостатньо конкурентоспроможні на ринку праці

1. Роботодавцю, який працевлаштовує ~~на нове робоче місце~~ громадян, зазначених у частині першій статті 14 цього Закону (крім тих, які визначені **пунктом 7** частини першої статті 14), та яким надано **статус безробітного**, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки щомісяця компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений.

Відсутня

Стаття 26. Стимулювання працевлаштування громадян, **що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню**

1. Роботодавцю, який працевлаштовує громадян, зазначених **в пунктах 1, 2, 3, 5, 7 та 10** частини першої статті 14 цього Закону, та, **які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного**, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки щомісяця компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений. **Загальна тривалість виплати компенсації становить 12 місяців.**

2. Роботодавцю, який за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, працевлаштовує строком не менше ніж на один рік осіб, яким до настання права на пенсію за віком залишилося не більше 5 років, осіб, зазначених в пунктах 6 та 8 частини першої статті 14 цього Закону, та, **які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного понад 1 місяць**, компенсуються **50 відсотків фактичних витрат на оплату праці, але не вище розміру мінімальної заробітної плати.**

~~Компенсація виплачується протягом одного року з дня працевлаштування особи~~ за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту **інвалідів** (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних, ~~але якій відповідно до законодавства допомога по безробіттю не призначається~~), у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

2. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до **частини першої** цієї статті, ~~з ініціативи роботодавця або за угодою сторін~~ до закінчення дворічного строку з дня **працевлаштування** сума виплачених коштів повертається в повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту **інвалідів** залежно від джерела компенсації або на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.

~~У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини першої цієї статті, за угодою сторін на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.~~

3. Зазначена в частині першій цієї статті компенсація не виплачується у разі, коли роботодавець:

- 1) має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове

Загальна тривалість виплати компенсації становить шість місяців. Особа, зазначена в абзаці першому цієї частини, може одноразово скористатись правом на працевлаштування у роботодавця з компенсацією за неї частини витрат на оплату праці.

3. Компенсації, зазначені в частинах першій та другій цієї статті **виплачуються** за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту **осіб з інвалідністю** (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних) у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

4. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частин **першої або другої** цієї статті, **до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості** сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту **осіб з інвалідністю** залежно від джерела **фінансування** компенсації.

<p>державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування; 2) визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.</p>	
<p>Відсутня</p>	<p>Стаття 26¹. Сприяння зайнятості зареєстрованих безробітних</p> <p>1. Роботодавцю, що працевлаштовує особу, яка перебуває у статусі зареєстрованого безробітного понад шість місяців, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, але не більше подвійного розміру мінімального страхового внеску. Загальна тривалість виплати компенсації становить 12 місяців.</p> <p>2. Компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних), у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.</p> <p>3. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини першої цієї статті, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю залежно від джерела фінансування компенсації.</p>

Стаття 27. **Стимулювання самозайнятості населення та створення нових робочих місць суб'єктами малого підприємництва**

1. Для стимулювання самозайнятості населення, підприємницької ініціативи центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, забезпечує надання безоплатних індивідуальних і групових консультацій з питань організації та провадження підприємницької діяльності із залученням на громадських засадах працівників органів державної влади у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Безробітним з числа застрахованих осіб, які виявили бажання провадити підприємницьку діяльність, виплачується допомога по безробіттю одноразово для організації такої діяльності.

У разі припинення або нездійснення підприємницької діяльності упродовж двох років з дня державної реєстрації юридичної особи чи фізичної особи - підприємця така особа не має права на чергове отримання допомоги по безробіттю одноразово для організації підприємницької діяльності.

Стаття 27. **Сприяння організації підприємницької діяльності та створення нових робочих місць**

1. Територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, сприяють зареєстрованим безробітним у реалізації права організації підприємницької діяльності шляхом:

1) надання профорієнтаційних послуг, професійної діагностики щодо наявності відповідних схильностей, навичок, компетентностей зареєстрованого безробітного до такої діяльності;

2) надання безоплатних індивідуальних і групових консультацій з питань ведення бізнесу, юридичної та податкової грамотності із залученням на громадських засадах працівників органів державної влади, роботодавців, громадських об'єднань, проектів міжнародної технічної допомоги;

3) вжиття заходів щодо проведення навчання з питань організації підприємницької діяльності;

4) організації у разі потреби професійного навчання зареєстрованого безробітного за професіями, перелік яких визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за поданням центрального органу виконавчої

Перенесено частину третю статті 24

2. Суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних строком не менше ніж на два роки за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на нові робочі місця ~~в пріоритетних видах економічної діяльності, щомісяця~~ компенсуються фактичні витрати у розмірі

влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

5) виплати одноразово фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності;

6) супроводження та консультування впродовж двох років осіб, які створили юридичні особи або зареєструвались як фізичні особипідприємці, та отримали фінансову допомогу для організації підприємницької діяльності.

Порядок надання фінансової допомоги для започаткування підприємницької діяльності, її граничний розмір та повернення, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

2. Роботодавцю, який протягом 12 календарних місяців забезпечував створення нових робочих місць, працевлаштовував на них працівників і упродовж цього періоду щомісяця здійснював їм виплату заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожен місяць, протягом наступних 12 календарних місяців за умови збереження рівня заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожен місяць за рахунок коштів Державного бюджету України, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, компенсуються фактичні витрати у розмірі 50 відсотків суми нарахованого єдиного внеску за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У разі зменшення штатної чисельності працівників та / або фонду оплати праці роботодавець втрачає право на компенсацію.

3. Суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних строком не менше ніж на два роки за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на нові робочі місця, компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування

єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений.

Компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених на такі цілі у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту **інвалідів** (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних, ~~але якій відповідно до законодавства допомога по безробіттю не призначається~~), ~~протягом одного року з дня працевлаштування безробітного~~ у порядку ~~та за переліком пріоритетних видів економічної діяльності~~, визначених Кабінетом Міністрів України.

3. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини другої цієї статті, ~~з ініціативи роботодавця до закінчення дворічного строку з дня працевлаштування~~ сума наданих коштів повертається в повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту **інвалідів** залежно від джерела компенсації **або на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.**

У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини другої цієї статті, за угодою сторін на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.

4. Зазначена в частині другій цієї статті компенсація не виплачується у разі, коли роботодавець:

1) має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або

за відповідну особу за місяць, за який він сплачений. **Загальна тривалість виплати компенсації становить 12 місяців.**

Компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених на такі цілі у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту **осіб з інвалідністю** (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних), у порядку, **визначеному** Кабінетом Міністрів України.

У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до **абзацу першого цієї частини, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості** сума **виплачених** коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту **осіб з інвалідністю** залежно від джерела **фінансування** компенсації.

<p>страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;</p> <p>2) визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.</p>	
<p>Стаття 29. Розширення можливостей для підвищення конкурентоспроможності молоді</p> <p>1. Студенти закладів фахової передвищої та вищої освіти, учні закладів професійної (професійно-технічної) освіти, які здобули професію (кваліфікацію) за освітньо-кваліфікаційним рівнем "кваліфікований робітник", освітньо-професійним ступенем "фаховий молодший бакалавр", освітнім ступенем "молодший бакалавр", "бакалавр", "магістр" та продовжують навчатися на наступному освітньокваліфікаційному рівні, мають право проходити стажування за професією (спеціальністю), за якою здобувається освіта, на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, на умовах, визначених договором про стажування у вільний від навчання час. Метою стажування є набуття досвіду з виконання професійних завдань та обов'язків, удосконалення професійних знань, умінь та навичок, вивчення та засвоєння нових технологій, техніки, набуття додаткових компетенцій. Порядок укладення договору про стажування та типову форму договору затверджує Кабінет Міністрів України. Строк стажування за договором не може перевищувати шести місяців. Запис про проходження стажування роботодавець вносить до трудової книжки. Відомості про проходження стажування вносяться до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування в порядку, встановленому</p>	<p>Стаття 29. Розширення можливостей для підвищення конкурентоспроможності молоді</p> <p>1. З метою набуття досвіду з виконання професійних завдань та обов'язків, удосконалення професійних знань, навичок та умінь, вивчення та засвоєння нових технологій, техніки, набуття додаткових компетентностей здобувачі професійної (професійнотехнічної), фахової передвищої, вищої освіти, які здобули професію (кваліфікацію) за освітньо-кваліфікаційним рівнем кваліфікованого робітника, спеціальність за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста, освітньо-професійний ступінь фахового молодшого бакалавра, ступені вищої освіти молодшого бакалавра або бакалавра та продовжують здобувати освіту на наступному рівні освіти, мають право проходити у вільний від навчання час стажування за професією (спеціальністю), за якою здобувається освіта, у роботодавця на умовах, визначених договором про стажування, строк якого не може перевищувати шести місяців.</p> <p>Запис про проходження стажування роботодавець вносить до трудової книжки (у разі наявності), яка у разі відсутності на вимогу громадянина оформляється згідно із законодавством.</p> <p>Відомості про проходження стажування вносяться до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування в порядку, встановленому</p>

Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

2. Стажування проводиться за індивідуальною програмою під керівництвом працівника підприємства, установи, організації, який має стаж роботи за відповідною професією (спеціальністю) не менш як три роки.

3. У разі коли в період стажування особа, зазначена у частині першій цієї статті, виконує професійні роботи, підприємство, організація, установа за всі роботи, виконані відповідно до наданих завдань, здійснює виплату їй заробітної плати згідно з установленими системами оплати праці за нормами, розцінками, ставками (окладами) з урахуванням коефіцієнтів, доплат і надбавок.

4. Робота керівників стажування, призначених з числа працівників підприємства, організації, установи, може оплачуватися підприємством, організацією, установою за рахунок коштів, передбачених на підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації кадрів, додатково на строк стажування щомісяця у розмірах не менше 5 відсотків суми основної заробітної плати, яку вони отримують за основним місцем роботи.

5. Заклади професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти разом з роботодавцями сприяють студентам і учням у доступі до інформації про можливість стажування.

Відсутня

Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

Порядок укладення договору про стажування та типова форма договору **про стажування** затверджуються Кабінетом Міністрів України.

2. Заклади вищої, фахової передвищої, професійної (професійнотехнічної) освіти разом з роботодавцями, територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, сприяють здобувачам освіти у доступі до інформації про можливість стажування та його проходження, про можливості працевлаштування у вільний від навчання час, після закінчення навчання та здобуття освіти.

3. Стажування проводиться під керівництвом працівника, визначеного роботодавцем.

Робота керівників стажування, призначених роботодавцем з числа його працівників може оплачуватися роботодавцем за рахунок коштів, передбачених на підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації кадрів, додатково на строк стажування щомісяця у розмірах не менше 5 відсотків суми основної заробітної плати, яку вони отримують за основним місцем роботи.

4. Роботодавцю, що працевлаштовує за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, зареєстрованого безробітного, компенсуються 50 відсотків мінімальної заробітної плати за відповідну особу за місяць.

Компенсація надається за працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа осіб:

	<p>віком до 25 років, які сумарно мають страховий стаж не більше 12 місяців;</p> <p>віком до 35 років - на перше робоче місце;</p> <p>які звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби - на перше робоче місце після такого звільнення.</p> <p>Загальна тривалість виплати компенсації становить не більше шести місяців за умови збереження гарантій зайнятості особи протягом періоду, що перевищує виплати у два рази.</p> <p>Особи, зазначені в абзацах другому – п'ятому цієї частини, можуть одноразово скористатись правом на працевлаштування у роботодавця з компенсацією за них частини витрат на оплату праці.</p> <p>Компенсація виплачується за рахунок коштів, передбачених на такі цілі у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних), у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p> <p>У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до цієї частини, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю залежно від джерела фінансування компенсації.</p>
--	--

<p>Стаття 30. Розширення можливостей для підвищення конкурентоспроможності деяких категорій громадян</p> <p>1. Право на одноразове отримання ваучера для підтримання конкурентоспроможності шляхом перепідготовки, спеціалізації, підвищення кваліфікації за професіями та спеціальностями для пріоритетних видів економічної діяльності мають:</p> <p>...</p> <p>3. Порядок видачі державною службою зайнятості ваучерів затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Перелік професій, спеціальностей, напрямів підготовки та підвищення кваліфікації, для навчання за якими може бути виданий ваучер, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p>	<p>Стаття 30. Розширення можливостей для підвищення конкурентоспроможності деяких категорій громадян</p> <p>1. Право на одноразове отримання ваучера для підтримання конкурентоспроможності шляхом перепідготовки, за робітничою професією; підготовки за спеціальністю для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра або магістра, здобутих за іншою спеціальністю; підготовки на наступному рівні освіти (крім третього (освітньо-наукового / освітньо-творчого) рівня вищої освіти); спеціалізації та підвищенні кваліфікації за професіями і спеціальностями мають:</p> <p>...</p> <p>3. Порядок видачі територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, ваучерів затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Перелік професій, спеціальностей, для навчання за якими може бути виданий ваучер, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p>
<p>Стаття 31. Організація громадських та інших робіт тимчасового характеру</p> <p>1. Громадські роботи є видом суспільно корисних оплачуваних робіт в</p>	<p>Стаття 31. Організація громадських та інших робіт тимчасового характеру</p> <p>1. Громадські роботи є видом суспільно корисних оплачуваних робіт в</p>

інтересах територіальної громади, які організовуються для додаткового стимулювання мотивації до праці, матеріальної підтримки безробітних та інших категорій осіб і виконуються ними на добровільних засадах.

2. Громадські роботи, що відповідають потребам певної територіальної громади або задовольняють суспільні потреби територіальних громад, організовуються місцевими державними адміністраціями, **виконавчими комітетами** сільських, селищних, міських рад за участю територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на договірних засадах.

3. Види громадських робіт визначаються місцевими державними адміністраціями, виконавчими **комітетами** сільських, селищних, міських рад за такими критеріями:

...

6. Фінансування організації громадських робіт здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів, роботодавців та інших не заборонених законодавством джерел.

У разі залучення зареєстрованих безробітних до громадських робіт фінансування організації таких робіт здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів та/або Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

7. Працівники у разі втрати ними частини заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення до 50 відсотків передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції мають право без припинення трудових відносин

інтересах територіальної громади, які організовуються для додаткового стимулювання мотивації до праці, матеріальної підтримки безробітних та інших категорій осіб і виконуються ними на добровільних засадах.

2. Громадські роботи, що відповідають потребам певної територіальної громади або задовольняють суспільні потреби територіальних громад, організовуються місцевими державними адміністраціями **та/або виконавчими органами** сільських, селищних, міських рад за участю територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на договірних засадах.

3. Види громадських робіт визначаються місцевими державними адміністраціями, виконавчими **органами** сільських, селищних, міських рад за такими критеріями:

...

6. Фінансування організації громадських робіт здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів, роботодавців та інших не заборонених законодавством джерел.

У разі залучення зареєстрованих безробітних до громадських робіт в умовах карантину або режиму надзвичайної ситуації, або надзвичайного стану фінансування організації таких робіт може здійснюватися на умовах співфінансування за рахунок коштів визначених абзацом першим цієї частини та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття. Витрати Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття не можуть перевищувати 50 відсотків витрат на фінансування організації громадських робіт.

7. Працівники у разі втрати ними частини заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення до 50 відсотків передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції мають право без припинення трудових відносин

на участь у громадських роботах, ~~у тому числі тих, що оплачуються за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття~~, у межах строку зупинення (скорочення) виробництва.

8. Для додаткового стимулювання мотивації до праці та матеріальної підтримки безробітних та інших категорій осіб роботодавцями організовуються строком до шести місяців роботи, що носять тимчасовий характер. Для організації таких видів робіт тимчасового характеру не можуть бути використані постійні робочі місця та вакансії.

З безробітними, які залучаються до виконання робіт тимчасового характеру, укладаються трудові договори на строк, що сумарно протягом року не може перевищувати 180 календарних днів.

Фінансування організації робіт тимчасового характеру здійснюється за рахунок коштів роботодавців та інших не заборонених законодавством джерел.

9. Безробітним, які брали участь у виконанні громадських або інших робіт тимчасового характеру, після виконання таких робіт продовжується виплата допомоги по безробіттю у розмірах і в строки, встановлені законодавством.

10. Порядок організації громадських робіт та інших робіт тимчасового характеру затверджує Кабінет Міністрів України.

на участь у громадських роботах у межах строку зупинення (скорочення) виробництва.

8. Для додаткового стимулювання мотивації до праці та матеріальної підтримки безробітних та інших категорій осіб роботодавцями організовуються строком до шести місяців роботи, що носять тимчасовий характер. Для організації таких видів робіт тимчасового характеру не можуть бути використані постійні робочі місця та вакансії.

З безробітними, які залучаються до виконання робіт тимчасового характеру, укладаються трудові договори на строк, що сумарно протягом року не може перевищувати 180 календарних днів.

Фінансування організації робіт тимчасового характеру здійснюється за рахунок коштів роботодавців та інших не заборонених законодавством джерел.

9. Безробітним, які брали участь у виконанні громадських або інших робіт тимчасового характеру, після виконання таких робіт продовжується виплата допомоги по безробіттю у розмірах і в строки, встановлені законодавством.

10. Порядок організації громадських робіт та інших робіт тимчасового характеру затверджує Кабінет Міністрів України.

Розділ V

ПРОФЕСІЙНА ОРІЄНТАЦІЯ ТА ПРОФЕСІЙНЕ НАВЧАННЯ

Стаття 33. Професійна орієнтація осіб, які звернулися до територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції

Розділ V

ПРОФЕСІЙНА ОРІЄНТАЦІЯ ТА ПРОФЕСІЙНЕ НАВЧАННЯ

Стаття 33. Професійна орієнтація осіб, які звернулися до територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції

<p>1. Професійна орієнтація осіб, які звернулися до територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, здійснюється шляхом:</p> <p>1) професійного інформування, що полягає у наданні відомостей про трудову діяльність та її роль у професійному самовизначенні особи, інформації про стан ринку праці, зміст та перспективи розвитку сучасних професій і вимоги до особи, форми та умови оволодіння професіями, можливості професійно-кваліфікаційного і кар'єрного зростання, що сприятиме формуванню професійних інтересів, намірів та мотивації особи щодо обрання або зміни виду трудової діяльності, професії, кваліфікації, роботи;</p> <p>2) професійного консультування, спрямованого на оптимізацію професійного самовизначення особи на основі виявлення її індивідуально-психологічних характеристик, особливостей життєвих ситуацій, професійних інтересів, нахилів, стану здоров'я та з урахуванням потреби ринку праці;</p> <p>3) проведення професійного відбору, що полягає у встановленні відповідності особи вимогам, які визначені для конкретних видів професійної діяльності та посад.</p> <p>Відсутня</p>	<p>1. Професійна орієнтація осіб, які звернулися до територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, здійснюється шляхом:</p> <p>1) професійного інформування, що полягає у наданні відомостей про трудову діяльність та її роль у професійному самовизначенні особи, інформації про стан ринку праці, зміст та перспективи розвитку сучасних професій, кваліфікацій, навичок, види, форми та умови проходження професійного навчання, можливості професійно-кваліфікаційного і кар'єрного зростання, що сприятиме формуванню професійних інтересів, намірів та мотивації особи щодо обрання або зміни виду трудової діяльності, професії, кваліфікації, роботи, виду та форми професійного навчання, розвитку навичок;</p> <p>2) професійного консультування, спрямованого на оптимізацію професійного самовизначення особи на основі виявлення її індивідуально-психологічних характеристик, особливостей життєвих ситуацій, професійних інтересів, нахилів, стану здоров'я та з урахуванням потреби ринку праці;</p> <p>3) проведення професійного відбору, що полягає у встановленні відповідності особи вимогам, які визначені для конкретних видів професійної діяльності та посад;</p> <p>4) проведення професійної діагностики, яка полягає у застосуванні особами, які її здійснюють, комплексу послуг із виявлення й оцінки індивідуально-психологічних особливостей, здібностей, інтересів, можливостей, навичок особи.</p>
<p>Стаття 34. Професійне навчання</p> <p>1. Професійне навчання – набуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок особою відповідно до її покликання і здібностей, що забезпечує відповідний рівень професійної кваліфікації для професійної діяльності та конкурентоспроможності на ринку праці.</p>	<p>Стаття 34. Професійне навчання</p> <p>1. Професійне навчання – набуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок особою відповідно до її покликання і здібностей, що забезпечує відповідний рівень професійної (повної або часткової) кваліфікації, компетентності для професійної діяльності та конкурентоспроможності на ринку праці.</p> <p>...</p>

<p>Стаття 35. Професійне навчання зареєстрованих безробітних</p> <p>1. Професійне навчання зареєстрованих безробітних - професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації, спрямовані на здобуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок, підвищення конкурентоспроможності на ринку праці, що здійснюються за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.</p> <p>Порядок професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації зареєстрованих безробітних затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, разом з центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, молоді та спорту та за погодженням з репрезентативними всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців відповідно до законодавства про соціальний діалог.</p> <p>2. Професійне навчання зареєстрованих безробітних організовується територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на замовлення роботодавця або для самозайнятості, проведення підприємницької діяльності з урахуванням побажань безробітних і здійснюється у закладах професійної (професійнотехнічної), фахової передвищої та вищої освіти, на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 35. Професійне навчання зареєстрованих безробітних</p> <p>1. Професійне навчання зареєстрованих безробітних - професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації, спрямовані на здобуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок, забезпечення продуктивної зайнятості безробітних, підвищення їх професійної мобільності та конкурентоспроможності на ринку праці, що здійснюються за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.</p> <p>Порядок професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації зареєстрованих безробітних затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Професійне навчання зареєстрованих безробітних організовується територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на замовлення роботодавця або для самозайнятості, проведення підприємницької діяльності, забезпечення поточної та перспективної потреби ринку праці з урахуванням побажань та професійних потреб безробітних і здійснюється у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання.</p> <p>...</p>
<p>Порядок відбору закладів освіти для організації професійного навчання зареєстрованих безробітних та їх проживання в період навчання за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p> <p>...</p>	<p>Порядок відбору закладів освіти для організації професійного навчання зареєстрованих безробітних та (або) їх проживання в період навчання за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p> <p>...</p>

Розділ VIII
БЕЗРОБІТТЯ

Стаття 43. Статус безробітного

1. Статусу безробітного може набути:

- 1) особа працездатного віку до призначення пенсії (зокрема на пільгових умовах або за вислугу років), яка через відсутність роботи не має заробітку або інших передбачених законодавством доходів, готова та здатна приступити до роботи;
- 2) особа з інвалідністю, яка не досягла встановленого статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" пенсійного віку та отримує пенсію по інвалідності або соціальну допомогу відповідно до законів України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" та "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю";
- 3) особа, молодша 16-річного віку, яка працювала і була звільнена у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, зокрема припиненням або перепрофілюванням підприємств, установ та організацій, скороченням чисельності (штату) працівників.

Відсутня

2. Статус безробітного надається зазначеним у частині першій цієї статті особам за їх особистою заявою (у тому числі поданою засобами електронної ідентифікації) у разі відсутності підходящої роботи з першого дня реєстрації у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, незалежно від зареєстрованого місця проживання чи місця перебування.

Відсутня

Відсутня

Відсутня

Розділ VIII
БЕЗРОБІТТЯ

Стаття 43. Статус зареєстрованого безробітного

1. Статусу **зареєстрованого** безробітного може набути:

- 1) особа працездатного віку до призначення пенсії (зокрема **за віком**, на пільгових умовах або за вислугу років), яка через відсутність роботи не має заробітку або інших передбачених законодавством доходів, готова та здатна приступити до роботи;
- 2) особа з інвалідністю, яка не досягла встановленого статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" пенсійного віку та отримує пенсію по інвалідності або соціальну допомогу відповідно до законів України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" та "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю";
- 3) особа, молодша 16-річного віку, яка працювала і була звільнена у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, зокрема припиненням або перепрофілюванням підприємств, установ та організацій, скороченням чисельності (штату) працівників;
законні представники дітей з інвалідністю з числа одиноких матерів (батьків) та законні представники дітей з інвалідністю підгрупи А, які відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" мають право на призначення надбавки на догляд за дітьми.

2. Статус **зареєстрованого** безробітного надається зазначеним у частині першій цієї статті особам за їх особистою заявою (у тому числі поданою засобами електронної ідентифікації) у разі відсутності підходящої роботи з першого дня реєстрації у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, незалежно від зареєстрованого місця проживання чи місця перебування.

Індивідуальне надання послуг безробітному, який подав заяву про надання статусу зареєстрованого безробітного, здійснюється кар'єрним радником, а безробітним, які потребують сприяння в адаптації до умов ринку праці, — спеціалізованим кар'єрним радником.

<p>Порядок реєстрації, перереєстрації та ведення обліку громадян, які шукають роботу, і безробітних у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, визначається Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Послуги зареєстрованому безробітному надаються відповідно до індивідуального плану працевлаштування, що складається кар'єрним радником або спеціалізованим кар'єрним радником разом з такою особою.</p> <p>Порядок реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, в територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 44. Права та обов'язки зареєстрованих безробітних</p> <p>...</p> <p>2. Зареєстровані безробітні зобов'язані:</p> <p>1) самостійно або за сприяння територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, здійснювати активний пошук роботи, який полягає у вжитті цілеспрямованих заходів до працевлаштування, зокрема взяття участі у конкурсних доборах роботодавців;</p> <p>відвідувати територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в якому він зареєстрований як безробітний у визначений і погоджений з ним час, але не рідше ніж один раз на тридцять календарних днів (крім періоду дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб);</p> <p>3) дотримуватися письмових індивідуальних рекомендацій щодо сприяння працевлаштуванню, зокрема брати участь у заходах, пов'язаних із сприянням забезпеченню зайнятості населення;</p> <p>4) інформувати територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, протягом трьох робочих днів про обставини припинення реєстрації, визначені у частині першій статті 45 цього Закону.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 44. Права та обов'язки зареєстрованих безробітних</p> <p>...</p> <p>2. Зареєстровані безробітні зобов'язані:</p> <p>1) здійснювати самостійно та за сприяння кар'єрного радника активний пошук роботи з метою працевлаштування, зайнятості, як під час відвідування, так і засобами дистанційної комунікації, в період між відвідуваннями;</p> <p>відвідувати територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в якому він зареєстрований як безробітний у визначений і погоджений з ним час, але не рідше ніж один раз на тридцять календарних днів, а у період карантину або режиму надзвичайної ситуації, або надзвичайного стану підтверджувати свій намір перебувати у статусі зареєстрованого безробітного будь-якими засобами комунікації не рідше ніж один раз на 30 календарних днів;</p> <p>3) дотримуватися письмових індивідуальних рекомендацій щодо сприяння працевлаштуванню, зокрема брати участь у заходах, пов'язаних із сприянням забезпеченню зайнятості населення;</p> <p>4) протягом трьох робочих днів інформувати кар'єрного радника про:</p> <p>виїзд за межі України;</p> <p>обставини, які є підставою для припинення реєстрації, визначені у частині першій статті 45 цього Закону.</p> <p>...</p>

<p>Стаття 45. Припинення реєстрації безробітного</p> <p>1. Реєстрація безробітного в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, припиняється у разі: 1) зайнятості особи;</p> <p>...</p> <p>7) невідвідування без поважних причин територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, протягом 30 робочих днів з дати прийняття рішення про таке відвідування (крім періоду дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб). Наявність поважних причин підтверджується відповідними документами;</p> <p>Відсутня</p>	<p>Стаття 45. Припинення реєстрації безробітного</p> <p>1. Реєстрація безробітного в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, припиняється у разі: 1) зайнятості особи;</p> <p>...</p> <p>7) невідвідування без поважних причин територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, протягом 30 календарних днів з дня, наступного після прийняття рішення про таке відвідування (крім періоду карантину або режиму надзвичайної ситуації, або надзвичайного стану);</p> <p>7¹) невідвідування без поважних причин в період карантину або режиму надзвичайної ситуації, або надзвичайного стану будь-якими засобами комунікації наміру щодо продовження перебування у статусі зареєстрованого безробітного протягом 30 календарних днів з наступного дня після останнього підтвердження (відвідування);</p>
<p>8) встановлення факту подання особою недостовірних даних та документів, на підставі яких було прийнято рішення про надання їй статусу безробітного, призначення (виплати) матеріального забезпечення на випадок безробіття та надання соціальних послуг;</p> <p>9) встановлення факту виконання безробітним оплачуваної роботи (надання послуг);</p> <p>...</p> <p>11) вступу на навчання за денною формою;</p> <p>...</p> <p>Відсутня</p>	<p>8) встановлення факту подання особою недостовірних даних та документів, на підставі яких було прийнято рішення про надання їй статусу зареєстрованого безробітного, призначення (виплати) матеріального забезпечення на випадок безробіття та надання соціальних послуг;</p> <p>9) встановлення факту виконання безробітним оплачуваної роботи (надання послуг) (крім виконання оплачуваних робіт під час проходження зареєстрованим безробітним виробничого навчання та виробничої практики на підприємстві в організації, установі, індивідуального навчання на робочому місці (на виробництві) або стажування, участі у громадських роботах, зайнятості працею, пов'язаною з організацією підготовки та проведенням виборів Президента України, народних депутатів України, місцевих виборів);</p> <p>...</p> <p>11) вступу на навчання за денною, дуальною формами здобуття освіти (крім професійного навчання зареєстрованих безробітних за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції);</p> <p>...</p>

<p>Відсутня</p> <p>17) з інших підстав, передбачених порядком реєстрації, перереєстрації та ведення обліку громадян, які шукають роботу, і безробітних.</p> <p>...</p>	<p>16¹) неповідомлення у період реєстрації зареєстрованим безробітним територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, про виїзд за межі України;</p> <p>16²) перебування зареєстрованого безробітного у період реєстрації за межами України одноразово понад 14 календарних днів або сукупно понад 60 календарних днів протягом року (крім документально підтверджених випадків, пов'язаних з: виїздом зареєстрованого безробітного за кордон на лікування (у тому числі членів його сім'ї) або у зв'язку зі смертю близьких родичів; нещасним випадком, що стався за кордоном із зареєстрованим безробітним або членами його сім'ї; відсутністю транспортного сполучення та можливості повернення в Україну у зв'язку з карантинном, надзвичайною ситуацією, надзвичайним станом або іншими обмежувальними заходами, що введені країною або транспортною компанією);</p> <p>17) з інших підстав, передбачених порядком реєстрації, перереєстрації та ведення обліку громадян, які шукають роботу, і безробітних.</p> <p>Наявність поважних причин підтверджується відповідними документами.</p> <p>...</p>
---	--

Стаття 46. Підходяща робота для безробітного

1. Підходящою для безробітного вважається робота, що відповідає освіті, професії (спеціальності), кваліфікації особи з урахуванням доступності транспортного обслуговування, встановленої рішенням місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної ради. Заробітна плата повинна бути не нижче розміру заробітної плати такої особи за останнім місцем роботи з урахуванням середнього рівня заробітної плати, що склався у регіоні за минулий місяць, де особа зареєстрована як безробітний.

2. Під час пропонування підходящої роботи враховується тривалість роботи за професією (спеціальністю), кваліфікація, досвід, тривалість

Стаття 46. Підходяща робота для безробітного

1. Підходящою для безробітного вважається робота, яка одночасно:

1) відповідає його освіті, професії/професіям (спеціальності/спеціальностям), кваліфікації, а також набутому особою за період своєї трудової діяльності досвіду роботи. Під час пропонування підходящої роботи враховується тривалість роботи за професією (професії відповідної групи за наявності навичок), спеціальністю, кваліфікація, досвід, тривалість безробіття, а також потреба ринку праці;

2) враховує транспортну доступність, встановлену рішенням місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної ради. Підходящою вважається робота, якщо час та відстань проїзду до місця роботи (в один бік), де організоване щоденне транспортне сполучення, для безробітних, які працевлаштовуються на умовах:

повного робочого часу – не перевищує півтори години та 60 кілометрів; неповного робочого часу – не перевищує однієї години та 40 кілометрів; відповідає рівню заробітної плати в залежності від тривалості безробіття. При підборі підходящої роботи враховується заробітна плата у розмірі:

не нижче розміру заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) за останнім місцем роботи (служби), а для осіб, які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного, – протягом 90 календарних днів з дня надання статусу зареєстрованого безробітного;

60 відсотків від розміру заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) за останнім місцем роботи (служби) – для осіб, які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного з 91- го по 180-й календарний день; мінімальної заробітної плати для роботи на умовах повного робочого часу (дня) для осіб, які:

- **перебувають у статусі безробітного понад 180 календарних днів;**
- **бажають відновити трудову діяльність після тривалої (більш як 12 місяців) перерви;**
- **здійснюють пошук роботи вперше;**
- **перебуваючи у статусі безробітного, отримали нову професію за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, (за отриманою новою професією).**

безробіття, а також потреба ринку праці. Для осіб, які не мають професії (спеціальності) і вперше шукають роботу, підходящою вважається **така, що потребує** первинної професійної підготовки, зокрема безпосередньо на робочому місці, а для осіб, які бажають відновити трудову діяльність після перерви тривалістю, що перевищує шість місяців, підходящою вважається робота за професією останнього місця роботи або робота з проходженням попередньої перепідготовки за новою професією (спеціальністю) за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

~~У разі коли неможливо надати безробітному роботу за професією протягом шести місяців з дня перебування на обліку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, йому пропонується підходяща робота з урахуванням здібностей, стану здоров'я і професійного досвіду, доступних для нього видів навчання та потреби ринку праці.~~

4. ~~Для громадян, які не працювали за попередньо здобутими професіями (спеціальностями) понад 12 місяців, підходящою вважається робота, яку вони виконували за останнім місцем роботи, а робота за здобутими раніше професіями (спеціальностями) може вважатися підходящою за умови попереднього підвищення кваліфікації з урахуванням потреби ринку праці.~~

5. ~~У разі зміни безробітним професії за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, підходящою вважається робота за новою та за попередньою професією (спеціальністю).~~

6. Підбір підходящої роботи для осіб з інвалідністю (у тому числі шляхом розумного пристосування існуючого або створення нового робочого місця) здійснюється відповідно до їх професійних навичок, знань, індивідуальної програми реабілітації та з урахуванням побажань щодо умов праці.

7. ~~Для безробітних, які не мають професії, або таких, що працювали на роботах, які не потребують спеціальної підготовки, та перебувають на обліку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості~~

2. Для осіб, які не мають професії (спеціальності) і вперше шукають роботу, підходящою вважається робота, **яка не потребує професійної підготовки або робота**, що потребує первинної професійної підготовки, зокрема безпосередньо на робочому місці.

Особам, які бажають відновити трудову діяльність після перерви тривалістю, що перевищує дванадцять місяців, підходящою вважається робота, яку вони виконували за останнім місцем роботи (служби), або робота за здобутими раніше професіями (спеціальностями), або робота з проходженням попередньої перепідготовки за новою професією (спеціальністю) та (або) підвищення кваліфікації за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, з урахуванням потреби ринку праці.

3) 3. Підбір підходящої роботи для осіб з інвалідністю здійснюється з урахуванням положень Закону України "Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні".

~~населення та трудової міграції, більш як шість місяців, підходящою роботою також вважається участь у громадських та інших роботах тимчасового характеру, тривалість яких перевищує один місяць.~~

~~Для громадян, які бажають відновити трудову діяльність після тривалої (більш як 12 місяців) перерви (крім громадян, яким до досягнення загальновстановленого пенсійного віку залишилося два і менше років), підходящою роботою також вважається участь у громадських роботах, а також інших роботах тимчасового характеру, що відповідають їх освіті, професії (спеціальності), професійному досвіду, зокрема за спорідненими професіями, та тривають понад один місяць.~~

8. Підходящою для безробітного не може вважатися робота, якщо: місце роботи розташовано за межами доступності транспортного обслуговування, встановленої рішенням місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної ради; умови праці не відповідають правилам і нормам, встановленим законодавством про працю та охорону праці (в тому числі якщо на запропонованому місці роботи порушуються встановлені законом строки виплати заробітної плати); умови праці на запропонованому місці роботи не відповідають стану здоров'я громадянина, підтвердженому медичною довідкою. Без згоди громадянина йому не може пропонуватися робота, яка потребує зміни місця проживання.

4. Робота не може вважатися підходящою, якщо:

1) роботодавцем не створені умови для перевезення до місця роботи у разі відсутності транспортної доступності та/або не забезпечено місцем проживання, зокрема шляхом компенсації повністю або частково вартості таких витрат;

2) умови праці не відповідають правилам і нормам, встановленим законодавством про працю та охорону праці, у тому числі, якщо на запропонованому місці роботи порушуються встановлені законом строки виплати заробітної плати;

3) умови праці на запропонованому місці роботи не відповідають стану здоров'я громадянина, підтвердженому медичною довідкою.

5. Для особи, позбавленої права обіймати певні посади або займатись певною діяльністю у передбачених законодавством випадках, підходящою вважається робота, що відповідає її професії (спеціальності), набутому досвіду роботи з урахуванням таких обмежень.

6. Підбір підходящої роботи не обмежується межами адміністративно-територіальної одиниці, у якій особа зареєстрована як безробітна чи звернулась для пошуку роботи.

Без згоди особи їй не може пропонуватися робота, яка потребує зміни місця проживання або місця перебування.

Зареєстровані безробітні можуть залучатися до оплачуваних громадських робіт за їх згодою.

Стаття 47. Допомога по частковому безробіттю

1. Допомога по частковому безробіттю надається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, застрахованим особам у разі втрати ними частини заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції без припинення трудових відносин у разі, якщо:

зупинення (скорочення) виробництва на підприємстві або в цеху, дільниці (структурний підрозділ підприємства, у якому здійснюється виробництво певного виду продукції у межах такого підрозділу), що має невідворотний та тимчасовий характер, триває не менше трьох місяців і не перевищує шести місяців, не залежить від працівників та роботодавця, охопило не менш як 20 відсотків чисельності працівників підприємства або цеху, дільниці, в яких скорочення робочого часу становить 30 і більше відсотків на місяць; зупинення (скорочення) виробництва та тривалості робочого часу

працівників є вимушеним:

оскільки вичерпано всі можливі заходи запобігання йому, що підтверджується узгодженим рішенням роботодавця та виборного органу профспілкової організації, з якою укладено колективний договір, за результатами консультацій між ними; на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб.

Про можливе зупинення (скорочення) виробництва роботодавець зобов'язаний повідомляти територіальний орган письмово за формою та у строки, визначені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

2. Право на допомогу по частковому безробіттю мають застраховані особи, які перебувають у трудових відносинах з підприємством, що звернулося за отриманням допомоги по частковому безробіттю, за яких протягом останніх шести місяців, що передують місяцю, у якому почалося скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу, цим підприємством сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та у яких скорочення тривалості робочого часу становить 50 і більше відсотків на місяць.

Стаття 47. Допомога по частковому безробіттю

1. Допомога по частковому безробіттю – кошти Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, які надаються роботодавцям - юридичним особам для виплати найманим працівникам у разі втрати ними частини заробітної плати у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції (робіт, послуг).

2. Допомога по частковому безробіттю надається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, роботодавцям - юридичним особам у разі, коли зупинення (скорочення) виробництва продукції (робіт, послуг) призвело до зменшення доходів та скорочення робочого часу.

3. Допомога по частковому безробіттю не надається у разі, коли:
1) зупинення (скорочення) виробництва продукції (робіт, послуг) має сезонний характер або виникає виключно з організаційновиробничих причин;

2) працівник: відмовився від працевлаштування (тимчасового переведення) на підходящу роботу у роботодавця з повним робочим днем (тижнем); працює у роботодавця за сумісництвом; проходить альтернативну (невійськову) службу.

4. Право на допомогу по частковому безробіттю мають застраховані особи, які перебувають у трудових відносинах з роботодавцем — юридичною особою, що звернувся за отриманням допомоги по частковому безробіттю, за яких протягом останніх шести місяців, що передують місяцю, в якому почалося скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу, цим роботодавцем сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Право на допомогу по частковому безробіттю на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, мають усі застраховані особи, з якими роботодавцем оформлено трудові відносини.

3. Допомога по частковому безробіттю не надається у разі, якщо:

- 1) зупинення (скорочення) виробництва носить сезонний характер або виникає виключно з організаційно-виробничих причин;
- 2) є можливість працевлаштування (тимчасового переведення) працівників на період зупинення (скорочення) виробництва на інших дільницях, у цехах; 3) працівник: відмовився від працевлаштування (тимчасового переведення) на підходящу роботу на підприємстві з повним робочим днем (тижнем); працює на підприємстві за сумісництвом; проходить альтернативну (невійськову) службу.

4. Допомога по частковому безробіттю встановлюється за кожну годину, на яку працівникові було скорочено передбачену законодавством тривалість робочого часу, із розрахунку двох третин тарифної ставки (окладу), встановленої працівникові відповідного розряду. Розмір допомоги визначається під час затвердження бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття виходячи з фінансових можливостей і не може перевищувати прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом.

Виплата працівникам допомоги по частковому безробіттю здійснюється підприємством з першого дня скорочення тривалості їх робочого часу за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття у межах строку зупинення (скорочення) виробництва, але не більше 180 календарних днів протягом року.

Виплата працівникам допомоги по частковому безробіттю на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, здійснюється підприємством з першого дня скорочення тривалості їхнього робочого часу в межах строку зупинення (скорочення) виробництва, але не більше 30 календарних днів після завершення карантину.

6. У разі порушення гарантій зайнятості осіб, яким виплачувалася допомога по частковому безробіттю (розірвання трудового договору

5. Виплата працівникам допомоги по частковому безробіттю здійснюється роботодавцем - юридичною особою у межах строку зупинення (скорочення) виробництва продукції (робіт, послуг), але не більше 180 календарних днів сумарно протягом року.

6. У разі порушення гарантій зайнятості осіб, яким виплачувалася допомога по частковому безробіттю (розірвання трудового договору протягом шести місяців (якщо допомога виплачувалася менше ніж 180 календарних днів, — протягом періоду, що дорівнює періоду виплати допомоги), з дня закінчення виплати допомоги з підстав, передбачених пунктом 1 статті 36, частиною третьою статті 38, пунктом 1 статті 40 Кодексу законів про працю України, кошти повертаються в повному обсязі до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

7. Порядок надання допомоги по частковому безробіттю, перевірки відомостей, поданих суб'єктами господарювання, вимоги щодо обсягів зменшення доходів та скорочення робочого часу, розмір такої допомоги, умови її надання та повернення визначаються Кабінетом Міністрів України.

8. У період карантину та/або надзвичайної ситуації, та/або надзвичайного стану допомога по частковому безробіттю може надаватись підприємству, установі, організації або фізичній особі — підприємцю, який в межах трудових відносин використовує працю фізичних осіб, для її виплати працівникам, а також фізичним особам — підприємцям у зв'язку із втратою частини доходу на умовах, у розмірі та на строк, що визначені у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

9. Фінансування виплат, визначених цією статтею, здійснюється в межах коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

протягом шести місяців (якщо допомога виплачувалася менше ніж 180 календарних днів, - протягом періоду, що дорівнює періоду виплати допомоги), з дня закінчення виплати допомоги з підстав, передбачених пунктом 1 статті 36, частиною третьою статті 38, пунктом 1 статті 40 Кодексу законів України про працю, кошти повертаються в повному обсязі до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

7. Підприємство не може звернутися за наступним одержанням з Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття коштів для виплати працівникам допомоги по частковому безробіттю раніше, ніж через рік після закінчення строку виплати допомоги по частковому безробіттю.

Період виплати допомоги по частковому безробіттю на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб, не враховується при розгляді звернення за наступним одержанням допомоги по частковому безробіттю з причин зупинення (скорочення) виробництва.

5. 8. Порядок надання допомоги по частковому безробіттю визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 50. Участь роботодавців у забезпеченні зайнятості населення

1. Права і обов'язки роботодавців та їх об'єднань щодо забезпечення зайнятості населення, захисту від безробіття та його наслідків визначаються цим Законом, законами України **"Про організації роботодавців"** та "Про соціальний діалог в Україні", іншими нормативно-правовими актами, колективними договорами та угодами, укладеними на загальнодержавному, галузевому та регіональному рівнях.

Стаття 50. Участь роботодавців у забезпеченні зайнятості населення

1. Права і обов'язки роботодавців та їх об'єднань щодо забезпечення зайнятості населення, захисту від безробіття та його наслідків визначаються цим Законом, законами України **"Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності"** та "Про соціальний діалог в Україні", іншими нормативно-правовими актами, колективними договорами та угодами, укладеними на загальнодержавному, галузевому та регіональному рівнях.

<p>Стаття 7. Забезпечення реалізації прав зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб на зайнятість, пенсійне забезпечення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, соціальні послуги, освіту</p> <p>1. Для взятої на облік внутрішньо переміщеної особи реалізація прав на зайнятість, пенсійне забезпечення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, на отримання соціальних послуг здійснюється відповідно до законодавства України.</p> <p>Перереєстрація безробітних, яких у подальшому було зареєстровано як внутрішньо переміщені особи, здійснюється державною службою зайнятості за місцем перебування фактичного проживання особи у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Стаття 7. Забезпечення реалізації прав зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб на зайнятість, пенсійне забезпечення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, соціальні послуги, освіту</p> <p>1. Для взятої на облік внутрішньо переміщеної особи реалізація прав на зайнятість, пенсійне забезпечення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, на отримання соціальних послуг здійснюється відповідно до законодавства України.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 11. Повноваження центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з питань забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб</p> <p>...</p> <p>3. Центральний орган виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах соціального захисту, соціального обслуговування населення, волонтерської діяльності, з питань сім'ї та дітей, оздоровлення та відпочинку дітей, а також захисту прав депортованих за національною ознакою осіб, які повернулися в Україну: відповідає за забезпечення формування та ведення Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб; забезпечує захист персональних даних внутрішньо переміщених осіб, що містяться в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб; забезпечує надання внутрішньо переміщеним особам гуманітарної допомоги; розробляє державні програми підтримки та вирішення соціально-побутових питань внутрішньо переміщених осіб; подає Кабінету Міністрів України пропозиції про заходи, необхідні для реалізації цього Закону, щодо забезпечення прав та свобод внутрішньо переміщених осіб;</p>	<p>Стаття 11. Повноваження центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з питань забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб</p> <p>...</p> <p>3. Центральний орган виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах соціального захисту, соціального обслуговування населення, волонтерської діяльності, з питань сім'ї та дітей, оздоровлення та відпочинку дітей, а також захисту прав депортованих за національною ознакою осіб, які повернулися в Україну: відповідає за забезпечення формування та ведення Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб; забезпечує захист персональних даних внутрішньо переміщених осіб, що містяться в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб; забезпечує надання внутрішньо переміщеним особам гуманітарної допомоги; розробляє державні програми підтримки та вирішення соціально-побутових питань внутрішньо переміщених осіб; подає Кабінету Міністрів України пропозиції про заходи, необхідні для реалізації цього Закону, щодо забезпечення прав та свобод внутрішньо переміщених осіб;</p>

~~забезпечує інформування внутрішньо переміщених осіб про можливості працевлаштування у відповідних населених пунктах, а також сприяє у працевлаштуванні внутрішньо переміщеним особам, які отримали статус безробітного, організовує підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації таких осіб.~~

...

Народний депутат України

Королевська Н.Ю.



ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Королевська Наталія Юріївна

Сертифікат: 58E2D9E7F900307B040000007FAE280094288F00

Дійсний до: 26.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 128д9/1-2021/309693 від 05.10.2021



665457